

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КРИВОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БІБЛІОТЕКА

*Серія «Пам'яті професорів
Криворізького педагогічного»*
Вип. 9

***ВАСИЛЬ МИКИТОВИЧ СКРИПКА –
український учений-славіст, літературознавець,
фольклорист, громадсько-культурний діяч,
учасник дисидентського руху***
*(До 95-річного ювілею кандидата філологічних наук,
професора кафедри української літератури (1991–1997)
Криворізького державного педагогічного інституту)*

Біобібліографічний показчик

**Кривий Ріг
2025**

Упорядник і бібліографічний редактор:

Олена Дікунова – завідувач відділу комплектування та наук.-бібліогр. інформації

Загальна редакція:

Олена Лебедюк – в. о. директора бібліотеки

Василь Микитович Скрипка – український учений-славіст, літературознавець, фольклорист, громадсько-культурний діяч, учасник дисидентського руху (До 95-річного ювілею кандидата філологічних наук, професора кафедри української літератури (1991–1997) Криворізького державного педагогічного інституту): біобібліографічний покажчик / Бібліотека Криворізького державного педагогічного університету; упоряд. і бібліогр. ред. О. Дікунова; за заг. ред. О. Лебедюк. – Кривий Ріг, 2025. – 59 с. – (Серія «Пам'яті професорів Криворізького педагогічного». Вип. 9).

Покажчик присвячено Василю Микитовичу Скрипці – українському вченому-славісту, літературознавцю, фольклористу, педагогу, кандидату філологічних наук, професору кафедри української літератури (1991–1997) Криворізького державного педагогічного інституту.

У покажчику репрезентовано бібліографію праць В. М. Скрипки. Представлено наукові й публіцистичні видання, статті в збірниках наукових праць і матеріалах наукових конференцій та в періодичних виданнях. У покажчику також подано матеріали про наукову, педагогічну та громадську діяльність Василя Скрипки.

Покажчик адресовано літературознавцям, викладачам філологічних дисциплін закладів вищої освіти, аспірантам, здобувачам вищої освіти – майбутнім філологам з метою популяризації наукової спадщини В. М. Скрипки.

ВАСИЛЬ МИКИТОВИЧ СКРИПКА

(16.04.1930– 20.09.1997)

**український учений-славіст, літературознавець,
фольклорист, кандидат філологічних наук, професор
кафедри української літератури (1991–1997)
Криворізького державного педагогічного інституту,
громадсько-культурний діяч,
учасник дисидентського руху в Україні**

ЗМІСТ

Передмова.....	5
РОЗДІЛ 1. Слово на пошану пам'яті Василя Микитовича Скрипки.....	9
РОЗДІЛ 2. Сторінки біографії.....	16
РОЗДІЛ 3. Хронологічний показчик праць В. М. Скрипки.....	20
3.1. Дисертація та автореферат дисертації.....	20
3.2. Наукові та публіцистичні видання.....	21
3.3. Статті в збірниках наукових праць та інших виданнях.....	23
3.4. Публікації в матеріалах наукових конференцій, симпозіумів.....	27
3.5. Статті в періодичних виданнях.....	30
3.6. Наукове редагування та рецензування.....	36
РОЗДІЛ 4. Бібліографія наукової, педагогічної та громадської діяльності Василя Скрипки.....	38
РОЗДІЛ 5. Фотомиттєвості життя.....	45
Іменний показчик.....	56

ПЕРЕДМОВА

Біобібліографічний покажчик (серія «Пам'яті професорів Криворізького педагогічного», вип. 9) присвячено *Василю Микитовичу Скрипці (1930–1997)* – українському вченому-славісту, літературознавцю, фольклористу, громадсько-культурному діячу, педагогу, кандидату філологічних наук, професору кафедри української літератури (1991–1997) Криворізького державного педагогічного інституту, громадському діячу, учаснику дисидентського руху в Україні.

Василь Микитович Скрипка – неоднозначна й багатогранна постать у культурному житті України. Незважаючи на складні умови життя в тоталітарному суспільстві, своєрідність волелюбного характеру, Василю Скрипці, завдяки непересічним здібностям і наполегливій праці, вдалося створити цілісний, неповторний світ власної творчості, що є джерелом духовного сприйняття та розуміння життя для нащадків.

Наукова спадщина професора Василя Скрипки налічує понад 100 праць, серед них наукові, науково-популярні та публіцистичні видання.

Значна кількість праць присвячена дослідженню проблем теорії та історії слов'янського фольклору, зокрема української, чеської, словацької народнопоетичної творчості; історії української літератури; творчості українських письменників, і не тільки відомих, а й заборонених у часи тоталітаризму, забутих українських поетів і прозаїків XX століття.

Більше десяти років свого життя (1986–1997) В. Скрипка присвятив науково-педагогічній діяльності в Криворізькому педагогічному інституті. Працював на посадах доцента (1986–1991), професора (1991–1997) кафедри української літератури; керував фольклорною практикою майбутніх філологів.

Як викладач Василь Микитович мав великий вплив як на студентів, так і на колег своїм щирим, людським ставленням, доброзичливістю та своїми

енциклопедичними знаннями й сміливістю висловлювати власні наукові та суспільні погляди.

Василь Скрипка належав до активних учасників руху «шістдесятників», підтримував зв'язки з В. Стусом, Є. Сверстюком, Л. Костенко, І. Драчем, Б. Олійником, О. Тихим.

Крім наукової й педагогічної роботи, В. Скрипка брав активну участь у громадській, культурній і політичній діяльності міста Кривого Рогу. Був головою Криворізького міського об'єднання «Просвіта» ім. Т. Г. Шевченка; балотувався в народні депутати Верховної Ради України.

У Криворізькому державному педагогічному університеті шанують пам'ять Василя Скрипки, викладачі та студенти досліджують фольклорну й літературознавчу спадщину вченого, зокрема доценти кафедри української та зарубіжної літератур Наталя Мельник (завідувачка кафедри), Олена Гончаренко, Світлана Щербак.

2002 року факультет української філології організував і провів науково-теоретичну конференцію «Скрипчині читання», на якій доповідачі представили свої наукові дослідження з фольклористичної, педагогічної та літературознавчої діяльності професора В. Скрипки.

2007 року відкрито пам'ятну барельєфну дошку (скульптор – Олександр Фурман) з написом: «Скрипка Василь Микитович. 16.04.1930 – 20.09.1997. Відомий український фольклорист, педагог та громадський діяч. У Криворізькому державному педагогічному університеті працював з 1986 по 1997 роки». Меморіальну дошку встановлено на фасаді гуманітарного корпусу Криворізького державного педагогічного університету.

У структурі біобібліографічного покажчика **5 розділів:**

Розділ «Слово на пошану пам'яті Василя Микитовича Скрипки»

містить спогади, слова вдячності представників громадськості та викладачів Криворізького державного педагогічного університету (*авторський текст збережено*).

У розділі **«Сторінки біографії»** подано біографічну довідку про життєвий шлях і науково-педагогічну й громадську діяльність **В. М. Скрипки** та перелік основних дат його життя й діяльності.

Розділ «Хронологічний показник В. М. Скрипки» має підрозділи: *«Дисертація та автореферат дисертації», «Наукові та публіцистичні видання», «Статті в збірниках наукових праць та інших виданнях», «Публікації в матеріалах наукових конференцій, симпозіумів», «Статті у періодичних виданнях». «Наукове редагування та рецензування».* Бібліографічні описи в середині підрозділів згруповано й розміщено за прямою хронологією з виділенням років видання. У межах року – за алфавітом назв праць.

Розділ «Бібліографія наукової, педагогічної та громадської діяльності Василя Скрипки» презентує публікації про життєвий і творчих шлях ученого. Матеріали згруповано й розміщено за прямою хронологією з виділенням років публікації. У межах року – за алфавітом прізвищ авторів і назв праць.

У розділі **«Фотомиттєвості життя»** представлено світлини різних років, зокрема з музею «Літературне Криворіжжя» КДПУ.

Допоміжний апарат біобібліографічного показника:

- іменний показник, у якому наведено прізвища авторів, співавторів, упорядників, редакторів та інших осіб, відомості про яких є в бібліографічних записах;
- передмова від упорядника;
- схема групування матеріалу (зміст).

Джерела відбору документів для біобібліографічного показника – фонди, каталоги й картотеки бібліотеки Криворізького державного педагогічного університету, репозитарій КДПУ, особова справа В. М. Скрипки. Бібліографічним описам передують шифри, за якими можна замовити літературу на абонементі та в читальні залі бібліотеки КДПУ. Окремі праці містять активні посилання на електронні ресурси відкритого доступу.

Астериском (*) позначено видання, які вдалося знайти, але вони відсутні у фонді бібліотеки КДПУ.

Хронологічні рамки відбору документів: 1960–2025 рр.

Показчик містить 135 бібліографічних записів мовою оригіналу й має наскрізну нумерацію.

Бібліографічний опис здійснено згідно з чинним в Україні *ДСТУ ГОСТ 7.1:2006 «Система стандартів з інформації, бібліотечної та видавничої справи. Бібліографічний запис. Бібліографічний опис. Загальні вимоги та правила складання»*. Слова та словосполучення скорочуються відповідно до *ДСТУ 3582:2013 «Бібліографічний опис. Скорочення слів і словосполучень українською мовою. Загальні вимоги та правила»*.

Електронна версія показчика розміщена на вебсторінці бібліотеки сайту Криворізького державного педагогічного університету в розділі «Бібліографічні показчики»:

<https://kdpu.edu.ua/biblioteka/resursy/bibliohrafichna-produktsiia/bibliohrafichni-pokazhchyky/1098-biobibliohrafichni-pokazhchyky.html>

та репозитарії (електронному архіві КДПУ) в розділі «Бібліографічна продукція» <http://elibrary.kdpu.edu.ua/jspui/handle/0564/84>

Показчик адресовано літературознавцям, викладачам філологічних дисциплін закладів вищої освіти, аспірантам, здобувачам вищої освіти – майбутнім філологам з метою популяризації наукової спадщини професора В. М. Скрипки.

РОЗДІЛ 1

Слово на пошану пам'яті Василя Микитовича Скрипки

«Прийми як рідну дитину» (слово про Василя Микитовича Скрипку)

Василь Микитович Скрипка для мене – людина дорога й незабутня. Це і мій викладач під час навчання на факультеті української філології Криворізького державного педагогічного інституту, і незаперечний науковий авторитет, і старший друг та порадаєник у різних життєвих ситуаціях.

Перше знайомство – вступний іспит до інституту (з літератури). Василь Микитович – член екзаменаційної комісії. В очах – надзвичайна доброзичливість, всерозуміння й всепрощення. Екзаменатор, який зовсім не екзаменує, а намагається створити сприятливу, доброзичливу, дружню атмосферу на іспиті. Жартує, усіляко підтримує вступників. І звичайно, ставить найвищі бали з усіх трьох екзаменаторів.

Потім – навчання на факультеті української філології. Василь Микитович викладає курс «Усна народна творчість»: сипле народними прислів'ями, розповідає бувальщини (переважно записані ним самим), відкриває для нас нерадянський, альтернативний фольклор, що, попри ідеологічні тиски, тотальне винищення носіїв традиції, зберіг здоровий погляд на життя, істинні цінності, давню мудрість народу. Вчить збирати і розуміти фольклор, шанувати традицію, берегти своє...

Власне, фольклористкою я стала завдяки Василеві Микитовичу. Це він першим відчув те, що мені найближче й спрямував мою наукову діяльність у логічне русло. Навіть знайшов для мене наукового керівника в Інституті мистецтвознавства, фольклористики та етнології імені М. Т. Рильського НАН України (професора Наталю Сергіївну Шумаду), домовився про зустріч, сказавши: «Прийми як рідну дитину». У цьому сутність душі Василя Микитовича. Він до всіх ставився як до рідних дітей. Потім усіляко допомагав порадами, ділився думками й власними працями з проблем дослідження народної ліричної пісні, відкривав невідомі мені сторінки традиційної української словесності.

Василь Микитович першим відкрив для нас, студентів, творчість Миколи Хвильового, Валер'яна Підмогильного, Григора Тютюнника, Івана Багряного тоді, коли офіційно ще не було знято заборони на вивчення доробку цих митців. Погляди на творчість названих письменників характеризувалися об'єктивністю, системністю й науковою глибиною.

Мав почуття гумору, притаманне людині, глибоко закоріненій у національну культуру, й виявляв його в різних, часто неочікуваних ситуаціях. Розряджав «наелектризовану» атмосферу, ставив «на місце» зарозумілих людей, нівелював «зайвий» академізм у науці та спілкуванні. Досі живуть напівлегендарні історії,

афоризми Василя Микитовича про події, людей, ситуації, які, на перший погляд, були «дуже серйозними» і не передбачали комічного аранжування.

Так, певний недовгий час, працюючи заступником декана факультету (Федора Захаровича Ялового), Василь Микитович називав свій кабінет «передбанником Федора Захаровича». До своєї посади ставився з іронією, й зовсім без притаманного багатьох пієтету. Загалом така робота надзвичайно обтяжувала вільну творчу натуру Василя Микитовича, і сприймалася ним як необхідна, але підкреслено «несродна праця».

Одній колезі, викладачці, яка досить зверхньо ставилася не лише до студентів, але й до колег-викладачів, вважала їх негідними рівня свого інтелекту, Василь Микитович із чарівною посмішкою порадив: «Читайте Карнегі!» Зарозуміла жінка, не відчувши іронії, кивнула, очевидно, вважаючи цю пораду знаком особливого визнання колеги, якого вона безмірно поважала.

Колись його студентами була подружня пара. На іспиті, при відносно однаковому рівні знань, чоловік отримав оцінку «відмінно», а дружина – «добре». На запитання студентів, чому так, Василь Микитович, посміхаючись, відповів: «Щоб знала, хто в родині головний!». Так викладач виявив чоловічу солідарність із не зовсім упевненим у собі та своєму родинному статусі студентом.

У всьому Василь Микитович міг знайти світлу сторону. Спираючись на традиційну мудрість українства, він завжди по-філософськи ставився до багатьох речей і подій, розумів їх другорядність і тимчасовість й завжди залишався чесним із собою та рідним народом.

Василь Микитович Скрипка для мене – взірець ученого, який легко й доступно може пояснити будь-яку найскладнішу наукову проблему, зрозумілою для всіх мовою, зацікавити нею слухачів. Це цінний дар, оскільки в процесі наукової, викладацької, просвітницької діяльності Василя Микитовича завжди йшлося про проблеми, що тісно пов'язані з глибинними категоріями рідної української культури.

Його не можна було не любити, тому його любили всі (чи майже всі). Проживши непросте життя людини, незгодної з тоталітарною ідеологією, зазнавши переслідувань радянської влади, він залишився чесним, щирим і шляхетним, як і його рідний народ у часи постійних історичних випробувань. І завжди вірив у його щасливе майбутнє.

Я щаслива з того, що доля подарувала мені знайомство й дружбу з такою особистістю як Василь Микитович Скрипка – видатним науковцем і світлою людиною. Завжди згадую його з доброю посмішкою, любов'ю і вдячністю.

*Наталя Мельник – кандидат філологічних наук, доцент,
завідувач кафедри української та зарубіжної літератур*

Василь Микитович Скрипка протистояв радянській репресивній системі. Він – представник покоління, яке постраждало від тоталітарного режиму, але попри це, ніколи не прийняло логіку тотального придушення особистості. У 1980-ті роки, справедливо названі роками «духовного застою», коли частина викладачів ніяк не могла відмовитися від методів психологічного тиску на студентську молодь, від ідеологічного промивання мізків на політінформаціях та інших нагінок, Василь Микитович велич людини бачив не з позицій будь-якої суспільної сили чи соціального статусу, а в праці, творчості, взаємній повазі. І в цьому своєму протистоянні різного роду шпигунам та інформаторам він був трагічно самотнім. Усвідомлював своє інакомислення та його наслідки, але виявляв непохитну внутрішню силу, аби твердо йти обраним шляхом.

У 1990-ті роки, коли розпадалась імперія, йому не треба було «перевзуватися», «перефарбовуватися», змінювати прапори, бо на шляху становлення української Незалежності він залишався собою. Це була постать універсального вченого, який викладав історію української літератури від фольклору до сучасності. Саме Василь Микитович знайомив нас, студентів 4 курсу, із творчістю репресованих у 30 та 70-ті роки ХХ ст. українських письменників. Під його впливом ми укладали свої перші справжні бібліотеки, вилучаючи з них ідеологічний мотлох. Він пропонував нові теми дипломних робіт, які тоді ще ніхто не досліджував на факультеті української філології. З цими темами ми по завершенні університету вступали до аспірантури Інституту літератури НАН України та продовжували їх досліджувати в своїх кандидатських дисертаціях. Вони й сьогодні залишаються актуальними й цікавими для студентів, нагадуючи нам про те, як одна людина набагато кроків вперед випереджала свій час.

На його іскрометному гуморі, сердечності, любові до України, до життя, на його вірі в творчий та інтелектуальний потенціал української молоді виховалося не одне покоління майбутніх учителів Криворіжжя. Для всіх своїх учнів Василь Микитович назавжди залишився людиною, що символізує тепло людських взаємин, прагнення до знань, яке перемагає все.

*Інна Онікієнко – кандидат філологічних наук,
доцент кафедри української та зарубіжної літератур*

*На Скрипці в чотири руки не зіграєш:
про справжнього українського професора, який зміг залишитися
собою у тоталітарному бутті*

«Скрипка Василь Микитович. 16.04.1930–20.09.1997. Відомий український фольклорист, педагог та громадський діяч. У Криворізькому педагогічному університеті працював з 1986 по 1997 роки». Такий лаконічний напис можна прочитати на скромній меморіальній дошці. Ось уже понад п'ятнадцять років немає з нами Василя Микитовича. Нашого професора Скрипки. Автору цих рядків пощастило знати його і спілкуватися з ним. Це був справжній Український Професор із великої букви.

Родом він із південного Криворіжжя, села Базавлук – прадавніх козацьких земель, де колись народилася козацька вольниця, унікальне явище в світовій історії – Запорозька Січ. І той волелюбний і нескорений дух нащадків козаків, ту велику любов до свободи і рідного краю Василь Скрипка увібрав із молоком матері.

У післявоєнні часи навчався в Дніпропетровському університеті. Проте відмінникові з усіх дисциплін згодом перекрыли дорогу до аспірантури, позаяк відмовився вступати до КПРС, ще й не приховував свого критичного ставлення до тупоголових партфункціонерів.

Після кількох років демонстративного невизнання владою талантів «новонародженого» славіста його таки зарахували до когорти провідних дослідників-фольклористів, причому він так припав до душі найпопулярнішому тоді українському поетові Максиму Рильському, що той сам себе призначив науковим керівником Скрипки.

Василь Микитович був одним із дітей ХХ з'їзду. Був близько знайомий із Василем Стусом, Оксаною Мешко, Олексою Тихим, іншими «шістдесятниками». Та й сам, по суті, був «шістдесятником». З часом білі смуги долі молодого вченого все частіше стали перемежовуватися чорними смугами ідеологічних переслідувань. Бо завжди кагебісти знаходили в його поведінці антикомуністичні прояви: то не тих письменників шанує та не з тими дружить, то «не таку» вибрав тему для дисертації, дозволяє собі висловлювати «крамольні» думки. А то й взагалі, делегований Академією наук до приймальної комісії одного з найпрестижніших університетів, ставив п'ятірки «буржуазним націоналістам», як у випадку з Анатолієм Лупином, зате провалював невігласів із родин компартійних діячів...

За погляди, «які не збігалися з лінією партії», позбувся роботи в Інституті мистецтвознавства, фольклористики та етнографії Академії наук України, був змушений повернутися на Криворіжжя, звідки був родом. У «болотяні часи» генсека Брежнєва провідний учений-славіст працював у рядових закладах освіти, згодом – десять років – на кафедрі української літератури Криворізького педінституту. Навчав студентів, продовжував досліджувати невичерпні криниці народної творчості.

Хоча в його активі були й виступи на Міжнародному з'їзді славистів у Празі, і резонансні публікації в зарубіжних виданнях, а також помічений широким загалом трактат про псевдокультуру «радянської індустріальної доби» – все це влада записувала не до заслуг, а до провин «очорнителя світлої дійсності».

Чи не першим із-поміж криворізьких викладачів він почав збирати зі своїми студентами живі свідчення про голодомори та репресії в Україні. З перших днів відновлення Незалежності України активно включився у роботу місцевої «Просвіти», головою котрої був з 1994 року. Навіть брав участь у парламентських виборах 1994 року до Верховної Ради.

І тільки 1995 року керівництво Інституту мистецтвознавства, фольклору та етнографії офіційно визнає, що дійсними мотивами звільнення вченого були політичні, а зовсім не фахові міркування.

Найбільше я його пам'ятаю саме по просвітницькій роботі. Його можна було слухати годинами. Він умів володіти аудиторією. Чи не вперше він нам, просвітянам, розповідав про Івана Багряного, його побратима по перу, нашого земляка Михайла Пронченка, Василя Барку, трагічну долю письменника Тодося Осьмачки.

Дуже прикро, що так рано пішов від нас славний педагог, учений. Добрий, чуйний, завжди веселий чоловік, але завжди твердий у своїх переконаннях, недарма він промовляв, іронізуючи: «На Скрипці в чотири руки не зіграєш».

«Повертаючись до пережитого, – писав Василь Микитович, – і вглядаючись у себе, думаю, важко залишатися собою в бутті зрегульованому, тоталітарному. Та іншого не дано. Багато втрачено. І всього задуманого не зробив».

Хвороби, недоброзичливці зробили свою чорну справу. Одна втіха – і він був однією з тих крапель, які камінь точать. Василеві Микитовичу пощастило трохи пожити у своїй Українській державі (хай поки і далекій від досконалості), про яку мріяв і яку в міру власних сил будував. «Для нас, його друзів, колег, побратимів часів становлення нашої Незалежності на Криворіжжі, Василь Микитович – як вічний оберіг народної духовності», – влучно якось сказав на одному із зібрань криворізький журналіст Іван Найденко. По собі Василь Скрипка залишив трьох синів та добру пам'ять.

Володимир Думанський, журналіст

Джерело: Газета «День». – 2012. – 21 вересня (№ 169). – Режим доступу: <https://day.kyiv.ua/article/poshta-dnya/na-skryptsi-v-chotyry-ruky-ne-zihrayesh>

Скрипка Василь Микитович – фольклорист, педагог, професор, громадський діяч. З козацького краю. Дитинство й дівочі літа матері Ганни Трохимівни Кисіль минули в наймах. Батько Микита виріс під гнітом мачухи. Ще коли Василько був малим, сім'я перебралася в поруйноване розкуркуленням село Подидар. До школи ходив у сусідні більші села.

1950 р. вступив на філологічний факультет Дніпропетровського університету, закінчив його з відзнакою 1955 р. і мав тверду надію на аспірантуру при кафедрі української літератури. Але відмовився вступити в КППС. І відмінникові з усіх предметів поставили «трійки». Працював учителем. 1962 р. одружився з учителькою молодших класів Галиною Сергіївною Корабльовою.

1962 р. вступив в аспірантуру Інституту мистецтвознавства, фольклору й етнографії АН УРСР. Директор, академік Максим Рильський, сам призначив себе його науковим керівником. Захистив кандидатську дисертацію 21 грудня 1965 року. 1970 року видана монографія за дисертаційним дослідженням Василя Скрипки «Українська, чеська та словацька народна лірика».

1964 р. В. Скрипка опублікував критичну літературознавчу статтю «Перекрити потік одноденок». 1968 р., ще до «Празької весни», брав участь у VI Міжнародному з'їзді славістів у Празі, де до нього були приставлені наглядачі. 1967 і 1969 рр. був запрошений з Академії наук до приймальної комісії Київського держуніверситету імені Тараса Шевченка. Всупереч настановам, поставив «п'ятірку» колишньому політв'язневі Анатолію Лупиносу й «двійку» – недолугому синові парторга. До ЦК КПУ надійшов відповідний донос.

27 червня 1969 р. склав письмовий звіт як голова державної екзаменаційної комісії Кримського педінституту. У VIII його розділі йшлося про плачевне становище української мови на філологічному факультеті. Цей розділ був опублікований у ч. 6 «Українського вісника» в березні 1972 р. У ч. 4 і ч. 5 «Українського вісника» були повідомлення, що 4 грудня 1970 р. праця Василя Скрипки «Стильові особливості козацьких, чумацьких та рекрутських пісень» була піддана критиці на вченій раді Інституту за «ідейно-теоретичні та методологічні помилки», за «некритичне ставлення» до М. Костомарова і М. Драгоманова. 15 грудня 1970 р. вчена рада винесла постанову про невідповідність В. Скрипки посаді наукового співробітника і перевела його на посаду бібліографа, хоча він мав десятки публікацій у журналах України і Чехословаччини.

У той час Василь Скрипка написав трактат «Пісні гідропонним способом», дав його прочитати Василеві Стусу та Євгенові Сверстюку. Стус відповів прихильним листом і дав конкретні поради (В. Стус. Твори : в 6 т., 9 кн. – Т. 6, кн. 2. – Львів : Просвіта, 1997. – С. 62–63).

Після арештів «шістдесятників» почалася «чистка» академічних інститутів. Постановою Бюро Президії АН УРСР від 31 липня 1972 р. № 294 «Про дальше вдосконалення тематичної спрямованості науково-дослідної роботи, структури та

кадрового складу установ Секції суспільних наук АН УРСР» багатьох працівників наукових установ, у т. ч. Василя Скрипку, було звільнено.

Рік викладав українську мову в Житомирському педінституті, потім працював учителем у київських вечірніх школах.

Василь Скрипка зустрічався з Олексою Тихим, який 1976 р. дав йому на зберігання машинопис свого «Словника невідповідних нормам української літературної мови слів (чужі слова, спотворені слова, кальки і т. п.)». Виданий словник 2009 р. під назвою «Словник мовних покрутів».

З 1986 року – доцент, згодом професор кафедри української літератури Криворізького державного педагогічного інституту.

На Європейському симпозіумі «Фольклор і сучасний світ» (м. Київ, 1990 р.) Василь Скрипка залучив до наукового аналізу пісні про Соловки, про колгоспи, про радянське начальство. На запрошення Альбертського університету (Канада, 1991 р.) провів декілька семінарів з етнології та літературознавства. Далі досліджував усну народну творчість, збирав свідчення про голодомор та політичні репресії. Зокрема, у січні–лютому 1990 р. записав автобіографічну розповідь Оксани Мешко (вийшла друком у 2–7 числах журналу «Кур'єр Кривбасу» 1994 р. і окремою книжкою 1996 р.)

Активно працював на духовне відродження українського народу. З 1994 року – голова Криворізького міського об'єднання «Просвіта» імені Тараса Шевченка. Тоді ж висувався кандидатом у народні депутати України.

Науковий доробок професора – понад 100 праць. В останні роки досліджував творчість і долі Івана Багряного, Михайла Пронченка, Василя Барки, Тодоса Осмачки.

Постановою Бюро Президії НАН України № 281-Б від 26.12.1994 р. постанову 1972 р. про звільнення В. Скрипки було скасовано. 20 березня 1995 р. Василь Скрипка подав заяву до Інституту мистецтвознавства, фольклору та етнографії імені М. Рильського, на яку дістав відповідь: «...дирекція Інституту вважає, що звільнення Вас за скороченням штату працівників було зумовлене політичними міркуваннями і не пов'язане з Вашою кваліфікацією як науковця-фольклориста». Йому запропонували відновитися на роботі в Інституті. Однак учений не захотів полишати Кривий Ріг.

Помер 20 вересня 1997 року. Похований у с. Нива Трудова Апостолівського району Дніпропетровської області, неподалік від місця народження. Залишив трьох синів – Максима 1964 р., Олеся 1966 р., Романа 1981 р.

Василь Овсієнко – громадський діяч, член Української Гельсінської Групи, політв'язень радянських концтаборів, правозахисник

Джерело: Дисидентський рух в Україні: віртуальний музей. Персоналії. Український національний рух. – 2011. – 18 квітня. – Режим доступу: <https://museum.khpg.org/1303154916>

РОЗДІЛ 2

Сторінки біографії

«МОЇ СВЯТОЩІ – ПРАВДА, ПРАЦЯ І ПІСНЯ» – КРЕДО В.М. СКРИПКИ

Скрипка Василь Микитович народився **16 квітня 1930** року в селі Базавлук Апостолівського району Дніпропетровської області.

1950 року закінчив середню школу № 33 у місті Апостолове Дніпропетровської області.

1950–1955 – навчання на філологічному факультеті Дніпропетровського державного університету (спеціальність – українська мова та література, диплом з відзнакою).

1955 – склав іспити до аспірантури, але через відмову вступати в КППС, не був прийнятий.

1955–1956 – працював штатним кореспондентом на Дніпропетровському обласному радіо.

1956–1958 – викладав українську мову й літературу в середній школі № 36 м. Дніпропетровська.

1959–1962 – навчання в аспірантурі Інституту мистецтвознавства, фольклору та етнографії АН УРСР (спеціальність – слов'янська фольклористика, спеціалізація – чеський фольклор). За період навчання в аспірантурі їздив

у фольклорні експедиції по Україні, керував фольклорною практикою студентів Київського університету імені Тараса Шевченка.

1962–1970 – працював молодшим, згодом старшим науковим співробітником відділу славістики в Інституті мистецтвознавства, фольклору й етнографії АН УРСР.

1964 року опублікував першу критичну літературознавчу статтю «Перекрити потік одноденок».

21.12.1965 – захистив дисертацію «Українські, чеські й словацькі ліричні пісні в їх взаємозв'язках» на здобуття наукового ступеня кандидата філологічних наук в Інституті мистецтвознавства, фольклору та етнографії імені Максима Рильського АН Української РСР (науковий керівник – доктор філологічних наук, професор М. І. Кравцов).

1967 – був запрошений з Академії наук членом приймальної комісії Київського державного університету імені Тараса Шевченка.

1968 – брав участь у VI Міжнародному з'їзді славістів (м. Прага).

1969 – голова державної екзаменаційної комісії Кримського педагогічного інституту.

4.12.1970 – праця Василя Скрипки «Стильові особливості козацьких, чумацьких та рекрутських пісень» була піддана критиці на вченій раді Інституту за «ідейно-теоретичні та методологічні помилки», за «некритичне ставлення» до М. Костомарова та М. Драгоманова.

15.12.1970 – вчена рада винесла постанову про невідповідність Скрипки Василя Микитовича посаді наукового співробітника та перевела його на посаду бібліографа.

1970–1972 – старший бібліограф відділу славістики в Інституті мистецтвознавства, фольклору та етнографії імені Максима Рильського АН УРСР.

Після арештів шістдесятників почалася «чистка» академічних інститутів. Постановою Бюро Президії АН УРСР від 31.07.1972 р. № 294 «Про дальше

вдосконалення тематичної спрямованості науково-дослідної роботи, структури та кадрового складу установ Секції суспільних наук АН УРСР» багатьох працівників наукових установ, у т. ч. **Василя Скрипку**, було звільнено.

1972–1973 – учитель української мови та літератури середньої школи № 160 м. Києва.

1973–1976 – бібліотекар, старший редактор Державної республіканської бібліотеки УРСР імені КПРС (нині Національна бібліотека України імені Ярослава Мудрого).

1976 року зустрічався з Олексою Тихим – українським дисидентом, правозахисником, мовознавцем-аматором, членом-засновником Української Гельсінської групи, який дав В. Скрипці на зберігання машинопис свого «Словника невідповідних нормам української літературної мови слів (чужі слова, спотворені слова, кальки і т. п.)» виданий 2009 р. під назвою «Словник мовних покручів»).

1976–1982 – старший редактор українського відділення «Союзобліквидав».

1982–1983 – старший викладач кафедри мовознавства та методики викладання в початкових класах Житомирського педагогічного інституту.

1983–1986 – викладач української мови та літератури київських шкіл № 66, № 238.

1986–1991 – старший викладач, доцент кафедри української літератури Криворізького державного педагогічного інституту.

1990 року присвоєно наукове звання доцента кафедри української літератури.

1990 – учасник і доповідач Європейського симпозіуму «Фольклор і сучасний світ» (м. Київ).

31.01–1.02.1990 – записав автобіографічну розповідь Оксани Мешко – учасниці опозиційного руху в Україні, фактичної голови Української Гельсінської групи в період масових арештів з боку КДБ в кінці 1970-х років (вийшла друком у №№ 2–7 часопису «Кур'єр Кривбасу» **1994 р.**, окремою книжкою **1996 р.**).

1991–1997 – на посаді професора кафедри української літератури Криворізького педагогічного інституту.

1991 – на запрошення кафедри славістики і Східної Європи Альбертського університету та за особистого сприяння письменника Яра Славутича (м. Едмонтон, Канада) провів низку семінарів з етнології, фольклору й літературознавства.

1994–1997 – голова Криворізького міського об'єднання «Просвіта» імені Тараса Шевченка.

1994 – висувався кандидатом у народні депутати до Верховної Ради України.

Постановою Бюро Президії НАН України № 281-Б від **26.12.1994 р.** постанову 1972 р. було скасовано. **20.03.1995** Василь Скрипка подав відповідну заяву до Інституту мистецтвознавства, фольклору та етнографії імені Максима Рильського, на яку дістав відповідь: «...дирекція Інституту вважає, що звільнення Вас за скороченням штату працівників було зумовлене політичними міркуваннями і не пов'язане з Вашою кваліфікацією як науковця-фольклориста». Йому запропонували відновитися на роботі в Інституті. Однак В. Скрипка не захотів полишати Кривий Ріг.

20 вересня 1997 року Василь Микитович Скрипка помер у місті Кривий Ріг. Похований в селі Нива Трудова Апостолівського району Дніпропетровської області.

РОЗДІЛ 3

Праці професора В. М. Скрипки

3.1. Дисертація та автореферат дисертації

1965

1. Скрипка В. М. Українські, чеські та словацькі народні ліричні пісні в їх взаємозв'язках : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня кандидата філологічних наук : спец. 10.01.00 – Літературознавство / Василь Микитович Скрипка ; Академія наук УРСР. Відділення літератури, мови та мистецтвознавства. – Київ, 1965. – 20 с.*

2. Скрипка В. М. Українські, чеські та словацькі народні ліричні пісні в їх взаємозв'язках : дис. на здобуття наук. ступеня кандидата філологічних наук : спец. 10.01.00 – Літературознавство / Василь Микитович Скрипка ; Академія наук УРСР. Відділення літератури, мови та мистецтвознавства. – Київ, 1965. – 265 с.*

3.2. Наукові та публіцистичні видання

1969

3. Скрипка В. М. (упоряд.) Українські народні пісні в записах Михайла Стельмаха / вступ. ст., упоряд. Василя Микитовича Скрипки. – Київ : Музична Україна, 1969. – 118 с. – (Українські народні пісні в записах письменників).*

1970

4. Скрипка В. Пісні гідропонним способом : трактат про псевдонародні підробки у фольклорі / Василь Скрипка. – 1970. – *Рукопис*.*

5. Скрипка В. М. Сильові особливості суспільно-побутової пісні / В. М. Скрипка. – Київ : Наук. думка, 1970.*

6. Скрипка В. М. Українська, чеська та словацька народна лірика: історико-порівняльне дослідження : монографія / В. М. Скрипка ; відп. ред. В. А. Юзвенко. – Київ : Наук. думка, 1970. – 227 с.*

1971

7. Скрипка В. (співавт.) Визвольний рух слов'ян у народній пісенній творчості (XVII – XIX ст.) : кол. монографія / В. Юзвенко, Н. Шумада, В. Скрипка [та ін.]. – Київ : Наук. думка, 1971. – 264 с.*

1972

8. Скрипка В. М. Козацькі, чумацькі та рекрутські пісні / В. М. Скрипка. – 1972. – *Рукопис*.*

1982

9. Скрипка В. М. (*співавт.*) Наш Михайло Стельмах : літературно-критичні статті, етюди, есе : зб. до 70-річчя від дня народження видатного українського письменника Михайла Стельмаха. – Київ : Рад. письменник, 1982. – 367 с.*

1994

10. Скрипка В. М. Передвиборча програма кандидата у народні депутати Верховної Ради України від Апостолівського виборчого округу № 98 Василя Микитовича Скрипки // Фонд музею «Літературне Криворіжжя» Криворізького державного педагогічного інституту. – 1994.*

1996

11. Скрипка В. М. (*співавт.*) Свідчу / Оксана Мешко ; записав *Василь Скрипка*. – Київ : Українська Республіканська партія, 1996. – 55 с. – (Бібліотека журналу «Республіка»). – (Серія: політичні портрети ; ч. 3). – Режим доступу: https://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/ua/elib.exe?Z21ID=&I21DBN=UKRLIB&P21DBN=UKRLIB&S21STN=1&S21REF=10&S21FMT=online_book&C21COM=S&S21CNR=20&S21P01=0&S21P02=0&S21P03=FF=&S21STR=ukr0002841

2005

12. Скрипка В. М. (*співавт.*) Не відступлюся!: До 100-річчя Оксани Яківни Мешко [спогади, листи, інтерв'ю, документи] [Електронний ресурс] / Харківська правозахисна група ; упоряд. В. В. Овсієнко, О. Ф. Сергієнко. – Харків : Права людини, 2005. – 344 с. – Режим доступу: <https://library.khpg.org/index.php?id=1180437199>

3.3. Статті в збірниках наукових праць та інших виданнях

1963

13. Скрипка В. Чеська пісня в дослідженнях російських та українських славістів XIX – початку XX ст. / Василь Скрипка // Міжслов'янські фольклористичні взаємини : зб. наук. праць / АН Української РСР, Ін-т мистецтвознавства, фольклору та етнографії ; відп. ред. М. І. Кравцов. – Київ, 1963.*

14. Скрипка В. Чеські, словацькі та українські пісні про солдатчину / Василь Скрипка // Славістичний збірник / АН Української РСР, Український комітет славістів ; відп. ред. І. К. Білодід. – Київ, 1963. – С. 374–387.*

1965

15. Скрипка В. М. Взаємовідношення жанрів народної пісні (на матеріалі українського, чеського та словацького фольклору) / В. М. Скрипка // Слов'янське літературознавство і фольклористика : зб. наук. праць / АН УРСР ; відп. ред. Г. Д. Вервес. – Київ, 1965. – Вип. 1. – С. 129–143.*

1969

16. Скрипка В. М. Ужинок з рідної землі (вступна стаття) / В. М. Скрипка // Українські народні пісні в записах Михайла Стельмаха / вступ. ст., упоряд. текстів Василя Микитовича Скрипки. – Київ, 1969. – С. 3–6. – (Українські народні пісні в записах письменників).*

1971

17. Скрипка В. Громадські мотиви у чеській народній пісенності / Василь Скрипка // Визвольний рух слов'ян у народній пісенній творчості (XVII – XIX ст.) : кол. монографія. – Київ : Наук. думка, 1971. – С. 125–141.*

1982

18. Скрипка В. Ужинок з рідного поля / Василь Скрипка // Наш Михайло Стельмах : літературно-критичні статті, етюди, есе : зб. до 70-річчя від дня народження видатного українського письменника Михайла Стельмаха. – Київ, 1982. – С. 287–294.*

1987

19. Скрипка В. Пересторога драматурга (вступ. стаття) / Василь Скрипка // Соло на флейті : п'єса / Іван Микитенко. – Кіровоград, 1987.*

1990

20. Скрипка В. Змагався він з життям самим: Трохим Зіньківський / Василь Скрипка // Наука і культура. Україна : щорічник / АН Української РСР, Товариство «Знання» Української РСР ; голов. ред. О. Сергієнко. – Київ, 1990. – Вип. 24. – С. 267–270.*

1992

21. Скрипка В. [Вступ. стаття, упоряд., приміт.] / Василь Скрипка // Сумління / Трохим Зіньківський. – Київ : Дніпро, 1992.*

1995

22. Скрипка В. Многая літа Бенедиктіамусу! [Електронний ресурс] / Василь Скрипка // Добром нагріте серце : До 80-ліття Івана Бенедиктовича Бровка : збірник. – Київ, 1995. – С. 36–37. – Режим доступу:

<https://elibrary.kdpu.edu.ua/handle/123456789/11519>

1996

23. Скрипка В. М. Що ж співає народ (нотатки фольклориста) [Електронний ресурс] / В. М. Скрипка // Людина – Культура – Духовність : зб. наук. праць. – Київ, 1996. – Вип. 2. – С. 264–265. – Режим доступу:

<https://elibrary.kdpu.edu.ua/handle/123456789/9110>

2005

24. 908(477.63)

Н 12 **Скрипка В.** (упоряд.) Легенда про образ Святого Миколая – криворізька маловідома легенда, записана 1980-ті роки під час фольклорної практики студентами педагогічного інституту. Вперше подана до друку керівником практики, професором Василем Скрипкою // На землі, на рідній. Легенди та перекази Криворіжжя : антологія / упоряд. Г. Гусейнов. – Кривий Ріг, 2005. – Кн. 1. – С. 99.

25. 908(477.63)

Н 12 **Скрипка В.** (упоряд.) Легенда про Спиридона Карачуна. Легенда про Бабу-могили. Легенда про Сову – криворізькі маловідомі легенди, записана 1980-ті роки під час фольклорної практики студентами педагогічного інституту. Вперше подана до друку керівником практики, професором Василем Скрипкою // На землі, на рідній. Легенди та перекази Криворіжжя : антологія / упоряд. Г. Гусейнов. – Кривий Ріг, 2005. – Кн. 1. – С. 91–95.

26. 908(477.63)

Н 12 **Скрипка В.** Мій курікулюм... : начерк автобіографії / Василь Скрипка // На землі, на рідній : антологія / упоряд. Г. Гусейнов. – Кривий Ріг, 2005. – Кн. 2. – С. 227–231. – *Електронна версія:*

<https://elibrary.kdpu.edu.ua/handle/123456789/11613>

27. 908(477.63)

Н 12 **Скрипка В.** (упоряд.) Переказ про нову синагогу – криворізькій переказ, записаний 1980-ті роки під час фольклорної практики студентами педагогічного інституту. Вперше подана до друку керівником практики,

професором Василем Скрипкою // На землі, на рідній. Легенди та перекази Криворіжжя : антологія / упоряд. Г. Гусейнов. – Кривий Ріг, 2005. – Кн. 1. – С. 181–182.

28. 908(477.63)

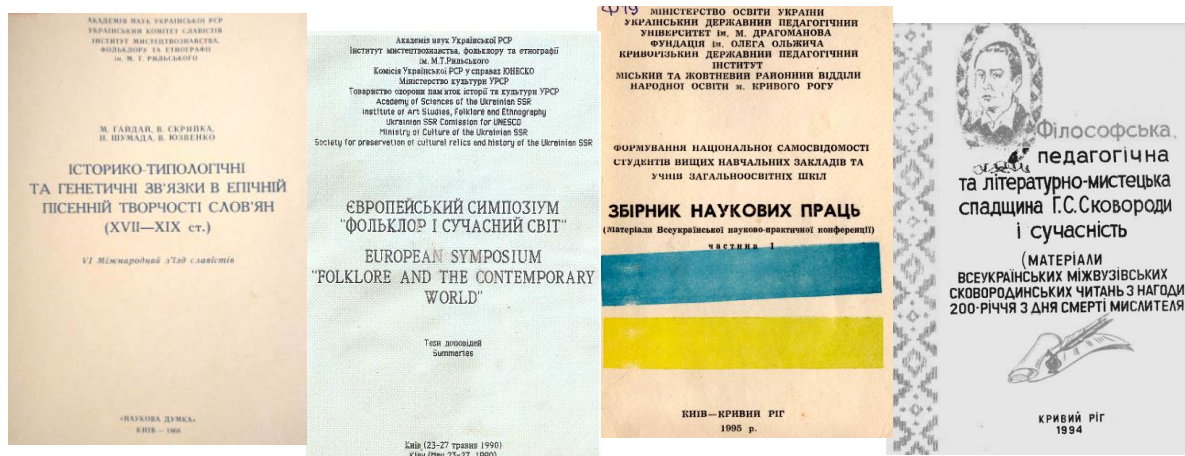
Н 12 **Скрипка В.** (упоряд.) Переказ про Солоне озеро – криворізький переказ, записаний 1980-ті роки під час фольклорної практики студентами педагогічного інституту. Вперше подана до друку керівником практики, професором Василем Скрипкою // На землі, на рідній. Легенди та перекази Криворіжжя : антологія / упоряд. Г. Гусейнов. – Кривий Ріг, 2005. – Кн. 1. – С. 185–186.

2006

29. 801.81.161.2(082)

Л 64 **Скрипка В.** За народною приказкою [публ. Наталі Мельник] / Василь Скрипка // Література. Фольклор. Проблеми поетики : зб наук. праць / відп. ред. А. В. Козлов. – Київ, 2006. – Вип. 24, ч. 2. – С. 238–239.

3.4. Публікації в матеріалах наукових конференцій, симпозіумів

1964

30. Скрипка В. До проблеми новотворчості і фольклористики (на матеріалі української, чеської та словацької пісенності XX ст.) / Василь Скрипка // Тези доповідей VI Української славістичної конференції. – Чернівці, 1964.*

1968

31. Скрипка В. *(співавт.)* Історико-типологічні і генетичні зв'язки в епічній пісенній творчості слов'ян (XVII – XIX ст.) [Електронний ресурс] : доповіді на VI Міжнар. з'їзді славістів, м. Прага, серпень 1968 року / М. Гайдай, Н. Шумада, В. Скрипка, В. Юзвенко. – Київ, 1968. – 26 с. – Режим доступу: <https://elibrary.kdpu.edu.ua/handle/123456789/10790>

1971

32. Скрипка В. С. Проблеми вивчення стилю в слов'янській фольклористиці / В. С. Скрипка // Українська культура в її інтернаціональних зв'язках : тези доповідей і повідомлень VIII української славістичної конференції. – Київ, 1971. – С. 213–214.

1987

33. Скрипка В. С. Народні пісні в записах Янки Краля / В. С. Скрипка // Тези IX республіканської славістичної конференції. – Одеса, 1987. – С. 134–135.*

1990

34. Скрипка В. Народна пісня і суспільна свідомість [Електронний ресурс] / Василь Скрипка // Європейський симпозиум «Фольклор і сучасний світ» = European symposium «Folklore and the contemporary world»: тези доповідей, м. Київ, 23–27 травня 1990 року. – Київ, 1990. – С. 133. – Режим доступу: <https://elibrary.kdpu.edu.ua/handle/123456789/10789>

1992

35. Скрипка В. М. П. Шафарик і Т. Шевченко / В. М. Скрипка // Актуальные проблемы изучения и преподавания славянских литератур: тез. докл. научн.-практ. регион. конф., г. Измаил, Измаильский гос. пед. ин-т, 23–24 мая, 1991 года / отв. ред. В. И. Мельник. – Измаил, 1992. – С. 136–137.*

1993

36. Скрипка В. М. (співавт.) Козацькі пісні як вияв національної свідомості / В. М. Скрипка, В. М. Сенчурова // Українознавство і гуманізація освіти: тези доп. Всеукр. наук.-практ. конф., м. Дніпропетровськ, ДДУ, 19–21 травня 1993 року: у 4 ч. – Дніпропетровськ. 1993. – Ч. 3. – С. 110–111.*

1994

37. 17(477)(082)

Л 64 **Скрипка В. М.** Радянські думи як духовна покруч доби / В. М. Скрипка // Літературознавство, «Просвіта» і духовний ідеал українця: матер. Всеукр. наук.-практ. конф. / редкол.: В. К. Буряк, В. М. Скрипка, В. В. Явір, А. В. Козлов. – Кривий Ріг, 1994. – С. 73–75.

38. 101(477)(091)(082)

Ф 56 **Скрипка В. М.** Трохим Зіньківський і Григорій Сковорода / В. М. Скрипка // Філософська, педагогічна та літературно-мистецька спадщина Г. С. Сковороди і сучасність: матер. Всеукр. міжвуз. сквородинських читань з нагоди 200-річчя з дня смерті мислителя / відп. ред.

П. І. Шевченко. – Кривий Ріг, 1994. – С. 124–125. – *Електронна версія:*

<https://elibrary.kdpu.edu.ua/handle/123456789/8838>

39. 17(477)(082)

Л 64 **Скрипка В. М.** Шліфування у фольклорі – омана / В. М. Скрипка // Літературознавство, «Просвіта» і духовний ідеал українця : матер. Всеукр. наук.-практ. конф. / редкол.: В. К. Буряк, В. М. Скрипка, В. В. Явір, А. В. Козлов. – Кривий Ріг, 1994. – С. 37–39.

1995

40. Скрипка В. М. Зимовий диптих поета : поезія Максима Рильського / В. М. Скрипка // Максим Рильський і світова культура з погляду сучасності : тези доп. Міжнар. наук.-практ. конф., м. Київ, НАН України. – Київ, 1995. – С. 62.*

1996

41. 378(082)

Ф 79 **Скрипка В.** Про так зване шліфування в фольклорі / Василь Скрипка // Формування національної самосвідомості студентів вищих навчальних закладів та учнів загальноосвітніх шкіл : зб. наук. праць (матер. Всеукр. наук.-практ. конф., м. Кривий Ріг, КДПІ) / за ред. П. І. Шевченка. – Київ ; Кривий Ріг, 1996. – Ч. 1. – С. 66–76. – *Електронна версія:*

<https://elibrary.kdpu.edu.ua/handle/123456789/8879>

3.5. Статті в періодичних виданнях

1960

42. Скрипка В. М. Трагедія чеських Лідіц / В. М. Скрипка // Вітчизна. – 1960. – № 5.*
43. Скрипка В. М. Фольклор у ранній творчості Т. Шевченка / В. М. Скрипка // Народна творчість та етнографія. – 1960. – № 3. – С. 47–53.*

1961

44. Скрипка В. М. Невідомий лист П. Й. Шафарика до М. О. Максимовича / В. М. Скрипка // Радянське літературознавство. – 1961. – № 3.*
45. Скрипка В. М. Стежками Тараса [Шевченка] / В. М. Скрипка // Вечірній Київ. – 1961. – 9 лютого.*
46. Скрипка В. М. Чеський фольклорист К. Н. Ербен і його зв'язки з російськими вченими / В. М. Скрипка // Народна творчість та етнографія. – 1961. – № 4.*
47. Скрипка В. М. Чехословацькі вчені про українську пісню / В. М. Скрипка // Радянське літературознавство. – 1961. – № 1.*

1962

48. Скрипка В. М. (співаєт.) Роль І. І. Срезневського в розвитку міжслов'янських фольклористичних взаємин / В. М. Скрипка, Н. С. Шумада // Народна творчість та етнографія. – 1962. – № 4. – С. 62–68.*

1963

- 49. Скрипка В. М.** Посилимо зібрання народних прислів'їв і приказок / В. М. Скрипка // Народна творчість та етнографія. – 1963. – № 3.*
- 50. Скрипка В. М.** Про композицію української, чеської та словацької народної ліричної пісні / В. М. Скрипка // Народна творчість та етнографія. – 1963. – № 1. – С. 57–61.*
- 51. Скрипка В. М.** Спільні мотиви громадсько-побутових пісень українців, чехів та словаків / В. М. Скрипка // Народна творчість та етнографія. – 1963. – № 4. – С. 81–88.*
- 52. Skrypka V. M.** Nový doklad šafaříkova zájmu o slovanskou lidovou píseň = Новий доказ інтересу Шафарика до слов'янської народної пісні [Електронний ресурс] / V. M. Skrypka // Český lid. – 1963. – Vol. 50, No. 2. – P. 112–114. – Режим доступу: <https://www.jstor.org/stable/42698608>

1964

- 53. Скрипка В. М.** Нові записи чеських пісень на Житомирщині / В. М. Скрипка // Народна творчість та етнографія. – 1964. – № 3.*
- 54. Скрипка В. М.** Перекрити потік одноденок [перша критична літературознавча стаття] / В. М. Скрипка // Рад. культура. – 1964. – 3 грудня.*

1966

- 55. Скрипка В. М.** Зі славістичної спадщини І. І. Срезневського / В. М. Скрипка // Slavica : чеський часопис слов'янської філології. – 1966. – № 1.*
- 56. Скрипка В. М.** Слідами фольклориста В. В. Данилова: експедиція в с. Андріївку, Ічнівський район Чернігівська області / В. М. Скрипка // Народна творчість та етнографія. – 1966. – № 4. – С. 106–107.*
- 57. Skrypka V. M.** Písňe volyňských čechů ze tří válek = Пісні волинських чехів трьох воєн [Електронний ресурс] / V. M. Skrypka // Český lid. – 1966. – Vol. 53, No. 1. – P. 50–52. – Режим доступу: <https://www.jstor.org/stable/42702391>

1967

58. Скрипка В. М. Чеський переклад пісні про Олексу Борканюка / В. М. Скрипка // Народна творчість та етнографія. – 1967. – № 1.*

1968

59. Скрипка В. М. Вечір дум / зустріч майстрів художнього слова з кобзарями / В. М. Скрипка // Народна творчість та етнографія. – 1968. – № 3.*

1970

60. Скрипка В. М. Народознавчі праці Василя Кравченка / В. М. Скрипка // Народна творчість та етнографія. – 1970. – № 6. – С. 54–57.*

1971

61. Скрипка В. М. Видатний вчений (до 100-річчя від дня народження В. М. Гнатюка) / В. М. Скрипка // Літературна Україна. – 1971. – 7 травня.*

62. Скрипка В. М. Письменник, публіцист, фольклорист [Трохим Зінківський] / В. М. Скрипка // Літературна Україна. – 1971. – 13 серпня.*

63. Скрипка В. М. Чарівник з Ічнянщини (вступ. стаття; публікація казок від І. М. Дяченка) / В. М. Скрипка // Дніпро. – 1971. – № 10.*

1972

64. Скрипка В. М. Про становище української мови в Кримському педінституті. Загальні зауваження та рекомендації [Електронний ресурс] : звіт голови державної екзаменаційної комісії Кримського педінституту, кандидата філологічних наук В. М. Скрипки (27 червня 1969 року) / В. М. Скрипка // Український вісник. – 1972. – № 6. – С. 73–78. – Режим доступу: <https://ounuis.info/library/journals/598/ukrainskyi-visnyk-zhurnal.html>

1990

65. Скрипка В. З пісні слова не викинеш? / Василь Скрипка // Слово і час. – 1990. – № 10. – С. 69–74. – *Електронна версія:* <https://elibrary.kdpu.edu.ua/handle/123456789/11625>

66. Скрипка В. Народний танець «Соловки» / Василь Скрипка // Заграва. – 1990. – № 11.*

1992

67. Скрипка В. На хресному шляху [про творчий шлях письменника Івана Багряного ; передм. до комедії-сатири І. Багряного «Генерал»] / Василь Скрипка // Березіль. – 1992. – № 5–6. – С. 13–14.*

68. Скрипка В. Свічка Олекси Тихого / Василь Скрипка // Слово і час. – 1992. – № 11. – С. 34–35. – *Електронна версія:*

<https://elibrary.kdpu.edu.ua/handle/123456789/9097>

69. Скрипка В. М. Смолоскип Симоненка / Василь Скрипка // Слово і час. – 1992. – № 1. – С. 34–36. – *Електронна версія:*

<https://elibrary.kdpu.edu.ua/handle/123456789/11626>

1993

70. Скрипка В. Виморення голодом : документальні свідчення [вступ. стаття і публ. спогадів про голодомор 1932–1933 рр.] / Василь Скрипка // Березіль. – 1993. – № 9–12. – С. 18–23. – *Електронна версія:*

<https://elibrary.kdpu.edu.ua/handle/123456789/9187>

71. Скрипка В. Один вірш [поет Олександр Григоренко] / Василь Скрипка // Слово і час. – 1993. – № 2. – С. 82–83. – *Електронна версія:*

<https://elibrary.kdpu.edu.ua/handle/123456789/9098>

1994

72. Скрипка В. Голодомор в селі Межовому. Із експедицій студентів Криворізького педагогічного інституту / Василь Скрипка // Кур'єр Кривбасу. – 1994. – № 8. – С. 15–16.*

73. Скрипка В. Мати української демократії [інтерв'ю з Оксаною Мешко] / Василь Скрипка // Кур'єр Кривбасу. – 1994. – № 2. – С. 7–9. –

Електронна версія: <https://elibrary.kdpu.edu.ua/handle/123456789/9093>

74. Скрипка В. Мати української демократії [інтерв'ю з Оксаною Мешко] / Василь Скрипка // Кур'єр Кривбасу. – 1994. – № 3. – С. 10–12. – Продовження.

Початок № 2. – *Електронна версія:*

<https://elibrary.kdpu.edu.ua/handle/123456789/9094>

75. Скрипка В. Мати української демократії [*інтерв'ю з Оксаною Мешко*] / Василь Скрипка // Кур'єр Кривбасу. – 1994. – № 4. – С. 11–14. – Продовження.

Початок № 2, 3. – *Електронна версія:*

<https://elibrary.kdpu.edu.ua/handle/123456789/9095>

76. Скрипка В. Мати української демократії [*інтерв'ю з Оксаною Мешко*] / Василь Скрипка // Кур'єр Кривбасу. – 1994. – № 5–6. – С. 7–10. –

Продовження. Початок. № 2–4. – *Електронна версія:*

<https://elibrary.kdpu.edu.ua/handle/123456789/9096>

77. Скрипка В. Привітаймо щирим серцем [поет Олег Зуєвський] / Василь Скрипка // Кур'єр Кривбасу. – 1994. – № 13. – С. 23–24. – *Електронна версія:*

<https://elibrary.kdpu.edu.ua/handle/123456789/9091>

1995

78. Скрипка В. Завжди лицем до України: Трохим Зіньківський / Василь Скрипка // Неопалима купина. – 1995. – № 5–6.*

79. Скрипка В. Зимовий диптих поета [Максим Рильський] / Василь Скрипка // Кур'єр Кривбасу. – 1995. – № 26. – С. 34.*

80. Скрипка В. Мій курікулюм : начерк автобіографії (з доповненнями) / Василь Скрипка // Кур'єр Кривбасу. – 1995. – № 33. – С. 5–7.*

81. Скрипка В. Пісні про Соловки / Василь Скрипка // Кур'єр Кривбасу. – 1995. – № 6.*

82. Скрипка В. [*передм., комент.*] Трохим Зіньківський. Тарас Шевченко в світлі європейської критики / Василь Скрипка // Неопалима купина. – 1995. – № 7–8. – С. 5–24.*

83. Скрипка В. Яблуко : етюд / Василь Скрипка // Кур'єр Кривбасу. – 1995. – № 29. – С. 25. – *Електронна версія:*

<https://elibrary.kdpu.edu.ua/handle/123456789/10129>

1996

84. Скрипка В. Д'горі й аванті (вперед) Івана Багряного / Василь Скрипка // Кур'єр Кривбасу. – 1996. – № 55–56.*

85. Скрипка В. Читаймо Хвильового / Василь Скрипка // Кур'єр Кривбасу. – 1996. – № 26.*

1997

86. Скрипка В. Ескапізм Василя Барки / Василь Скрипка // Кур'єр Кривбасу. – 1997. – № 64–69.*

87. Скрипка В. [Про книгу Івана Гнатюка «Патріарх-Великомученик [Владика Володимир, в миру – Василь Романюк]» (Київ, 1997) / Василь Скрипка // Кур'єр Кривбасу. – 1997. – № 64–69. – С. 226.*

1998

88. Скрипка В. М. Нове золотисте колосся і кукіль на ниві українського народного піснетворення та віршування [Електронний ресурс] / В. М. Скрипка // Народна творчість та етнографія. – 1998. – № 2–3. – С. 23–30. – Режим доступу: <https://nte.etnolog.org.ua/arkhiv-zhurnalu/1998-rik/2/2533-nauka-i-suchasnist/5120-nove-zolotyste-kolossia-i-kukil-na-nyvi-ukrainskoho-pisnetvorennia-ta-virshuvannia>

2003

89. Скрипка В. (упоряд.) Легенди // Кур'єр Кривбасу. – 2003. – № 164. – С. 200.*

90. Скрипка В. (упоряд.) Легенди // Кур'єр Кривбасу. – 2003. – № 165. – С. 208.*

91. Скрипка В. (упоряд.) Легенди // Кур'єр Кривбасу. – 2003. – № 166. – С. 224.*

3.6. Наукове редагування та рецензування

1960

92. Скрипка В. М. [Рецензія] / В. М. Скрипка // Народна творчість та етнографія. – 1960. – № 3.* – *Рец.* на кн.: Ластівка з Пряшівщини : зб. народної та літературної творчості українців Чехословаччині / уклад. М. І. Мольнар. – Київ, 1960.*

1964

93. Скрипка В. М. [Рецензія] / В. М. Скрипка // Народна творчість та етнографія. – 1964. – № 1. – С. 96–98.* – *Рец.* на кн.: Чеські та словацькі робітничі балади : збірка. – Київ, 1964.*

94. Скрипка В. М. Славістичні студії чеського вченого К. Горалека / В. М. Скрипка // Народна творчість та етнографія. – 1964. – № 4.*. – *Рец.* на кн.: Горалек К. Словацькі погадки. – Прага, 1964.*

1965

95. Скрипка В. М. У піснях та легендах (Олекса Довбуш) / В. М. Скрипка // Людина і світ. – 1965. – № 8.* – *Рец.* на кн.: Народ про Довбуша : зб. фольклорних творів / упоряд. В. І. Тищенко, І. П. Березовський. – Київ, 1965.*

1968

96. Скрипка В. М. Книга про словацько-українські літературні взаємини / В. М. Скрипка // Слов'янське літературознавство і фольклористика : зб. наук.

праць. – Київ, 1968.* – *Рец.* на кн.: Мольнар М. Словаки і українці. Причинки до словацько-українських літературних взаємин з додатками документів. – Братислава, 1965.*

97. Скрипка В. М. Поема про Марусю Чурай / В. М. Скрипка // Україна. – 1968. – № 9.* – *Рец.* на кн.: Хоменко Іван. Маруся Чурай : драматична поема. – Київ, 1967.*

98. Скрипка В. М. Українські пісні з Пряшівщини / В. С. Скрипка // Народна творчість та етнографія. – 1968. – № 4.* – *Рец.* на кн.: З глибини віків : антологія усної народної творчості Українців Східної Словаччини / уклад. М. Мушинка. – Пряшів, 1967.*

1989

99. Скрипка В. М. До джерел білоруської фольклористики / В. М. Скрипка // Народна творчість та етнографія. – 1989. – № 2. – С. 71–72.* – *Рец.* на кн.: Тищенко І. К. «До народних витоків». – Київ, 1989.*

1990

100. Скрипка В. М. Всесвітніми шляхами пісні / В. С. Скрипка // Народна творчість та етнографія. – 1990. – № 3.* *Рец.* на кн.: Нудьга Г. А. Українська пісня в світі : дослідження. – Київ, 1989.*

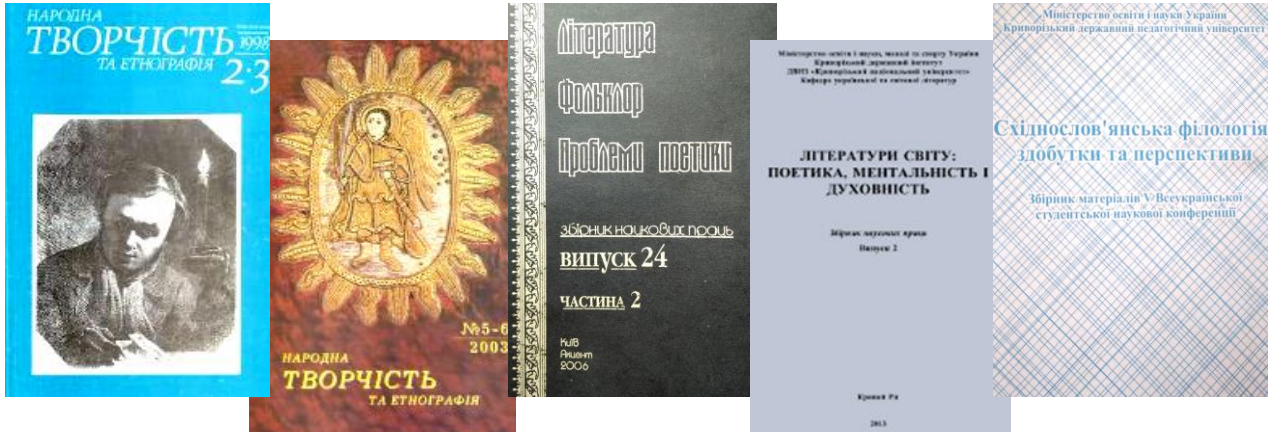
1994

101. 17(477)(082)

Л 64 Скрипка В. М. (ред.) Літературознавство, «Просвіта» і духовний ідеал українця : матер. Всеукр. наук.-практ. конференції / редкол.: В. К. Буряк, В. М. Скрипка, В. В. Явір, А. В. Козлов. – Кривий Ріг, 1994. – 135 с.

РОЗДІЛ 4

Бібліографія наукової, педагогічної та громадської діяльності Василя Микитовича Скрипки

1972

102. [Про адміністративні репресії щодо **Василя Микитовича Скрипки**]
// Український вісник. – 1972. – № 4. – С. 145.*

1986

103. Особова справа **Василя Микитовича Скрипки** (1986–1997) // Архів
Криворізького державного педагогічного університету.*

1990

104. Стус В. Лист-відгук про трактат **Василя Скрипки** «Пісні гідропонним
способом» / Василь Стус // Слово і час. – 1990. – № 10. – С. 74.

1993

105. Мушинка М. Україніст із Золотої Праги [**Василь Скрипка** – дослідник
творчості Ореста Зілінського] / М. Мушинка // Слово і час. – 1993. – № 11. –
С. 98–108.

1994

106. Гусейнов Г. За любов до України [**Василь Скрипка** про поета Євгена
Чередниченка] / Григорій Гусейнов // Кур'єр Кривбасу. – 1994. – № 4. – С. 23.

1996

107. Овсієнко В. [Про **Василя Скрипки** – інтерв'юєра спогадів Оксани Мешко] [Електронний ресурс] // Свідчу / Оксана Мешко ; записав *Василь Скрипка*. – Київ, 1996. – С. 4. – (Бібліотека журналу «Республіка»). – (Серія: політичні портрети ; ч. 3). – Режим доступу: https://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/ua/elib.exe?Z21ID=&I21DBN=UKRLIB&P21DBN=UKRLIB&S21STN=1&S21REF=10&S21FMT=online_book&C21COM=S&S21CNR=20&S21P01=0&S21P02=0&S21P03=FF=&S21STR=ukr0002841

1997

108. Стус В. Лист-відгук про трактат «Пісні гідропонним способом» **Василя Скрипки** / Василь Стус // Твори : в 6 т., 9 кн.– Львів, 1997. – Т. 6, кн. 2. – С. 62–63.*

1998

109. Гуць М. Вірність високому покликанню українського філолога і народознавця (з життєпису фольклориста, педагога і громадсько-культурного діяча **Василя Скрипки**) [Електронний ресурс] / Михайло Гуць // Народна творчість та етнографія. – 1998. – № 2–3. – С. 98–108. – Режим доступу: <http://dspace.nbuv.gov.ua/handle/123456789/200661>

110. Шумада Н. Із фольклористичних праць **Василя Скрипки** [Електронний ресурс] / Наталя Шумада // Народна творчість та етнографія. – 1998. – № 2–3. – С. 22–23. – Режим доступу: <http://dspace.nbuv.gov.ua/xmlui/handle/123456789/200620>

1999

111. Пам'яті **Василя Скрипки** [16 квітня 1930 року народився відомий фольклорист, літературознавець, народознавець, громадський діяч] // Заграва. – 1999. – № 64. – С. 1.*

2000

112. **Василь Скрипка.** Все більше спогадів... – Кривий Ріг, 2000.*

2003

113. Шевчук Т. [Листування **Василя Скрипки** з фольклористом Володимиром Даниловим] [Електронний ресурс] / Тетяна Шевчук // Народна творчість та етнологія. – 2003. – № 5–6. – С. 60–62. – Режим доступу: <https://nte.etnolog.org.ua/uploads/2003/5-6/publications/60.pdf>

2006

114. 801.81.161.2(082)

Л 64 Мельник Н. До питання про фольклористичну діяльність **В. М. Скрипки** / Наталя Мельник // Література. Фольклор. Проблеми поетики : зб. наук. праць / відп. ред. А. В. Козлов. – Київ, 2006. – Вип. 24, ч. 2. – С. 233–240.

115. 94(477)

Ч–75 Про становище української мови в Кримському педінституті. VIII. Загальні зауваження та рекомендації : [звіт голови державної екзаменаційної комісії, кандидата філологічних наук **В. М. Скрипки**. 27 червня 1969 року] // Твори : у 10 т. Т. 3 (часопис «Український вісник». – 1972. – № 6) / В'ячеслав Чорновіл ; упоряд. Валентина Чорновіл. – Київ, 2006. – С. 842–847.

116. 801.81.161.2(082)

Л 64 Щербак С. Фольклористична діяльність **Василя Микитовича Скрипки** / Світлана Щербак // Література. Фольклор. Проблеми поетики : зб. наук. праць / відп. ред. А. В. Козлов. – Київ, 2006. – Вип. 24, ч. 2. – С. 419–423.

2007

117. 801.81.161.2(082)

Л 64 Гончаренко О. Фольклористичні студії **В. М. Скрипки** / О. Гончаренко, Н. Швець // Література. Фольклор. Проблеми поетики : зб. наук. праць / відп. ред. А. В. Козлов. – Київ, 2007. – Вип. 28, ч. 2. – С. 96–110.

118. Василь Микитович Скрипка – літературознавець, фольклорист, педагог, громадський діяч, учасник дисидентського руху [Електронний ресурс] // Електронна бібліотека «Україніка». Персоналії. – Режим доступу: <https://irbis-nbuv.gov.ua/ulib/item/REF0007514>

2008

119. Мельник Н. Г. До питання про фольклористичну діяльність В. М. Скрипки / Н. Г. Мельник // Університетські новини. – 2008. – № 3 (квітень). – С. 2.

120. Рева Л. Три «П» (Праця, Правда, Пісня) **Василя Скрипки** [Електронний ресурс] / Леся Рева // Вісник Книжкової палати. – 2008. – № 1. – С. 51–52. – Режим доступу: <https://www.libr.dp.ua/text/vkp20081.pdf>

2009

121. Гуць М. В. Мій учитель [**Василь Скрипка** – аспірант Миколи Івановича Кравцова – визначного вченого-славіста] / М. В. Гуць // Слов'янський світ : зб. наук. праць ІМФЕ ім. М. Т. Рильського НАН України. – Київ, 2009. – Вип. 7. – С. 181, 189. – Режим доступу: <https://core.ac.uk/download/38346511.pdf>

122. Філіппова І. «Як свисну, – віддасте...» [Спогади про **Василя Скрипку**] [Електронний ресурс] / Інна Філіппова // Словник мовних покручів / Олекса Тихий. – Донецьк, 2009. – С. 89–92. – Режим доступу:

https://shron1.chtyvo.org.ua/Tykhyi_Oleksii/Slovnyk_movnykh_pokruchiv.pdf

123. Швець Н. Прийоми та засоби вивчення фольклорно-літературної спадщини **В. М. Скрипки** на уроках літературного краєзнавства : кваліфікаційна робота студентки денної форми навчання спеціальності «Українська мова та література з англійською мовою» на здобуття освітнього рівня «магістр» / Н. Швець. – Кривий Ріг, 2009. – 130 с. *

124. 811.161(082)

С 92 Швець Н. **В. М. Скрипка** про народнопісенні фальсифікати у радянській фольклористиці / Н. Швець // Східнослов'янська філологія:

здобутки та перспективи : зб. матер. V Всеукр. студ. наук. конференції. – Кривий Ріг, 2009. – С. 356–359.

2011

125. 398.2(477)

Н 30 Гончаренко О. М. [Скрипка Василь Микитович – збирач фольклору про голодомор у Придніпровському регіоні, керівник фольклорної практики студентів-філологів з 1986 по 1996 рр.] / О. М. Гончаренко // Народні твори про голодомор: 1921–1923 рр., 1932–1933 рр., 1946–1947 рр. в Україні, зібрані студентами-філологами КДПУ в кінці XX – на початку XXI ст. : зб. фольклорних творів про голодомор / упоряд. О. М. Гончаренко. – Кривий Ріг, 2011. – С. 4–5. – *Електронна версія*:

<https://elibrary.kdpu.edu.ua/handle/123456789/3993>

126. Овсієнко В. В. Скрипка Василь Микитович [Електронний ресурс] / В. В. Овсієнко // Дисидентський рух в Україні: Віртуальний музей: сайт Харківської правозахисної групи. – 2011. – 18 квітня. – Режим доступу: <https://museum.khpg.org/1303154916>

2012

127. Гончаренко О. Вчений європейського рівня [Василь Скрипка – відомий український літературознавець, фольклорист, педагог, громадсько-культурний діяч] / Олена Гончаренко // Університетські новини. – 2012. – № 5. – С. 3.

128. Думанський В. На Скрипці [Василь Скрипка] в чотири руки не зіграєш : про справжнього українського професора, який зміг залишитися собою у тоталітарному бутті [Електронний ресурс] / Володимир Думанський // Газета «День». – 2012. – 21 вересня (№ 169). – Режим доступу: <https://day.kyiv.ua/article/poshta-dnya/na-skryptsi-v-chotyry-ruky-ne-zihrayesh>

2013

129. 821.09(082)

Л 64 Гончаренко О. М. Пам'яті вченого європейського рівня (штрихи до життєпису **Василя Микитовича Скрипки** – фольклориста, літературознавця, педагога, викладача Криворізького педагогічного університету, громадсько-культурного діяча ХХ ст.) [Електронний ресурс] / О. М. Гончаренко // Літератури світу: поетика, ментальність і духовність : зб. наук. праць. – 2013. – Вип. 2. – С. 76–90. – *Електронна версія*:

https://journal.kdpu.edu.ua/world_lit/article/view/2284

2016

130. Вулиця **Василя Скрипки** у Покровському районі м. Кривий Ріг (колишня вул. Галана). Перейменовано розпорядженням голови ОДА від 19 травня 2016 року № Р-223/0/3-16 [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

https://wikimapia.org/street/16433747/uk/вул-Василя_Скрипки

2018

131. 908(477.63)(091)

Г 96 Гусейнов Г. **Василь Скрипка** – фольклорист, літературознавець, професор Криворізького педагогічного інституту / Григорій Гусейнов // KRYVYI RIH. UKRAINE. – Дніпро, 2018. – С. 115–118.

2020

132. Гончаренко О. М. **В. М. Скрипка** про «радянський фольклор» [Електронний ресурс] / О. М. Гончаренко // Науково-методична спадщина Л. П. Черкасової: продовження традицій : зб. наук. статей. – Харків, 2020. – С. 132–142. – Режим доступу:

http://hnpu.edu.ua/sites/default/files/files/Kaf_zarlit%26slov_mov/Zbirka_%20naukovo-metod.spadshchyna_%20Cherkasovoi%20L.P..pdf#page=132

2022

133. Скалеба Є. Участь фольклориста **Василя Скрипки** у культурній спадщині Криворіжжя [Електронний ресурс] / Єлизавета Скалеба // Я – криворіжець : вебсайт. – 2022. – 11 квітня. – Режим доступу:

<https://ikryvorizhets.com/uk/articles-uchast-folklorysta-vasylya-skrypky-u-kulturnij-spadshhyni-kryvorizhzhya>

134. Чабан М. Шубравська-Олійник Марія Митрофанівна: життя, присвячене Яворницькому [**Василь Скрипка** про Марію Шубравську] [Електронний ресурс] / Микола Чабан // Портал «ДніпроКультура». – 2022. – 1 червня. – Режим доступу: https://www.dnipro.lib.dp.ua/Yavornickiy_kniga

2025

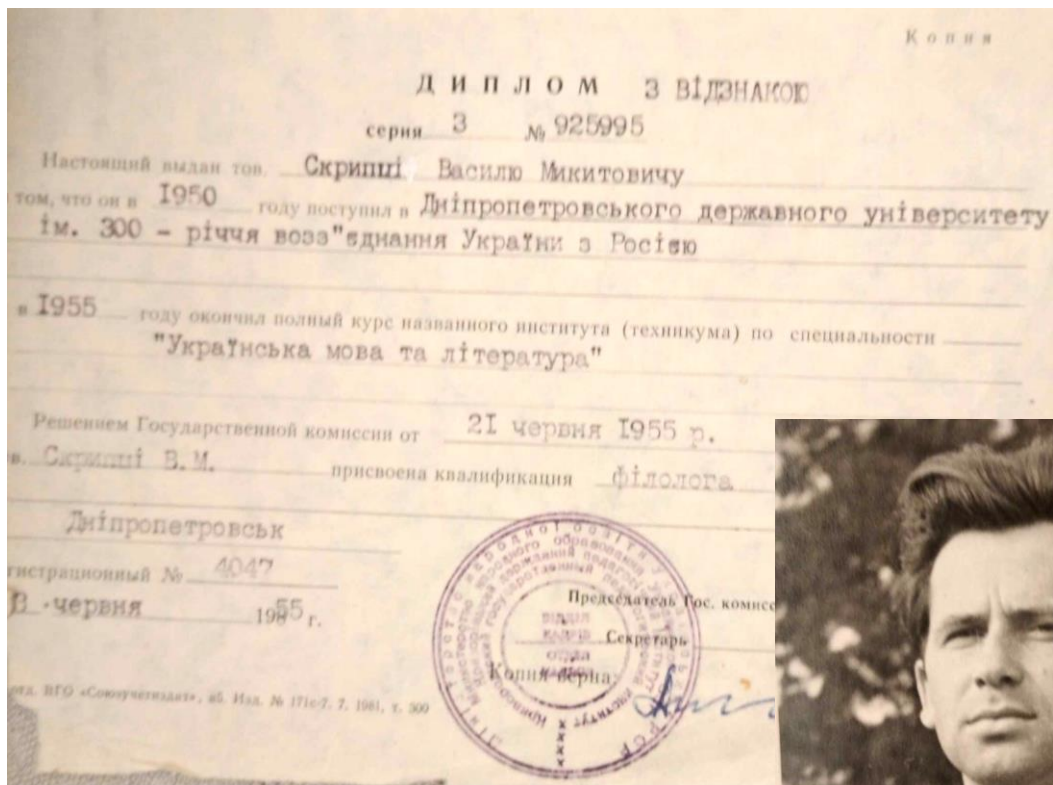
135. Скрипка **Василь Микитович** [Електронний ресурс] // Вікіпедія. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/Скрипка_Василь_Микитович

РОЗДІЛ 5

Фотомиттєвості життя

Світлини з антології «На землі, на рідній...» / упоряд. Г. Гусейнов. Кн. 2.

Василь Скрипка – випускник Дніпропетровського державного університету,
1955 р.

(Світлини з фондів музею «Літературне Криворіжжя», КДПУ).

Василь Скрипка поруч з істориком Костем Гуслигим
і композиторкою Богданою Фільц, м. Київ. 1960-ті роки.
(Світлина з фондів музею «Літературне Криворіжжя», КДПУ).

Василь Скрипка біля могили Максима Рильського, м. Київ. Байковий цвинтар,
кінець 1960-х років.
(Світлина з фондів музею «Літературне Криворіжжя», КДПУ).

Василь Скрипка з мамою Ганною Трохимівною Василь Скрипка з другом
1960-ті роки.

(Світлина з фондів музею «Літературне Криворіжжя», КДПУ).

Василь Скрипка з дружиною Галиною Корабльовою. 1960-ті роки.

(Світлина з фондів музею «Літературне Криворіжжя», КДПУ).

Василь Скрипка.
Фото. 1970.

Голова міської "Просвіти", професор Василь Скрипка. Фото 1970 років.

Василь Скрипка за студентами факультету української філології допомагають селянам збирати врожай, Криворізький район, кінець 1980-х років.

(Світлина з фондів музею «Літературне Криворіжжя», КДПУ).

Василь Скрипка з колегами. Кафедра української літератури КДПІ, 1989 р.

Василь Скрипка з колегами. Кафедра української літератури КДПІ, 1991 р.

Василь Скрипка в м. Одеса, 1991 р.

Василь Скрипка та вчителька Валентина Косоговська. На семінарі завучів шкіл Жовтневого (нині – Покровського району), СШ № 54, м. Кривий Ріг, 1994 р.

(Світлини з фондів музею «Літературне Криворіжжя», КДПУ).

Вибори 24.07.94. проклад

КАНДИДАТ У НАРОДНІ ДЕПУТАТИ УКРАЇНИ

від Апостолівського виборчого округу № 98

СКРИПКА Василь Микитович

ПЕРЕДВИБОРНА ПРОГРАМА

Народився 16 квітня 1930 року в селі Базавлук Апостолівського району, українець, безпартійний.

Філологічну освіту здобув у Дніпропетровському університеті, одержав диплом з відзнакою. Після кількох років викладання вступив до аспірантури інституту ім. М. Рильського АН України, досліджував українсько-чехословацькі пісенні зв'язки, захистив у 1965 році кандидатську дисертацію, вийшла книгою в «Науковій думці» 1970 року.

Як доповідач брав участь у VI Міжнародному з'їзді славістів (Прага, 1968), у Європейському симпозіумі «Фольклор і сучасний світ» (Київ, 1990). На запрошення Альбертського університету (Канада) 1991 р. він, семінари народознавства.

З 1986 року у Криворізькому педінституті — професор кафедри української літератури. Голова Криворізького міського об'єднання «Просвіта» імені Тараса Шевченка.

Одружений, має трьох синів.

Василь Микитович Скрипка висунутий кандидатом у народні депутати України виборцями округу.

ОКРУЖНА виборча комісія

Економічний, політичний і особливо духовний занепад призвів нашу країну, суспільство до краю прірви. Кризовий стан триває. Реформи не йдуть. Консументи (споживачі) беруть верх над продуцентами (виробниками). Розгула спекуляції (декого називає ринком) — небачений: заирство, розбій, аморальність, не мають меж. У такій багатій державі, з таким працьовитим народом бачимо поспіль зубожіння і відчай. Закони не діють. Чому? Ми не зазнали буржуазних свобод, парламентаризму, демократії. Ми вскочили в соціалізм і прожили понад сімдесят літ на рівні Івана Грозного, феодалізму. Про пошук якихось альтернативних форм годі було й думати, не доводилося й дискутувати, бо головою всього був партійно-адміністративний, ідеологічний рекет.

Проголошення незалежності України мало б покликати до державотворення свіжої, морально чистої сили, які змогли б подбати про добробут народу, розбудову його науки і культури. Цього не сталося — освіта животною 4%, замість 10, а культура перебуває на 1,5%, замість 8. Тоді як колишні номенклатура обсіла адміністрації, непомірно збагачується, а решта народу відкинута за межу напівгражданського існування.

Виступаю і змагатимуся:

— за конструктивну державотворчу працю народних депутатів на професійній основі, за будівництво правової демократичної держави;

— за науково обгрунтовану розробку виходу з кризового стану;

— за створення законів на захист особи, виробника, продуктивних економічних структур;

— за утвердження різноманітних форм власності, надання громадянам рівних стартових можливостей завдяки введенню приватизаційних сертифікатів, бо тільки економічно незалежна людина може бути вільною;

— за створення законів на захист материнства, дитинства, зміцнення сім'ї;

— за піднесення авторитету шкільного учителя, чия професія має бути найпрестижнішою у суспільстві;

— за розробку ефективних заходів, проектів по боротьбі з екологічною бідною апостолівсько-криворізького регіону. А саме:

— викиди диму, сірки, чадного газу, подрібнених пилових часток потужного індустріального центру накривають шлейфом територію в радіусі 100 км.

— негативні наслідки має розробка відкритим способом жовтокам'яських кар'єрів, відчужується земля під нове виробництво, а рекультивація порушеного йде повільно;

— поруч із свинновідгодівельними комплексами задіяно нового монстра за італійською технологією (Джі е джі) з гігантським оборотом — по 105 тис. голів на рік (американці оперують 50 тис., а нормальним є 25 тис.). Очистка гідроспособом малоефективна: забруднюють підгрунтові води, засолюються поля, багато бруду потрапляє в річку Кам'янку, а з неї — в Дніпро, звідки здійснюється забор питної води для жителів Кривого Рога та Апостолового (біологічна і енергетична очистка для району дуже слабка);

— має місце радіація, від токівського гранітного кар'єру і інш.

У регіоні зросло число захворювань на гідроенцефалію, більшення щитовидки у новонароджених і навіть рак щитовидки у дорослих. Слід обов'язково звернутися до Уряду з пропозицією створити компетентну комісію для розслідування причин бід.

Потрібний постійний контроль народу, виборців за тим, чи виконують депутати свої передвиборні обіцянки. А у випадках виявлення з боку депутата злочинних дій депутатський статус не повинен давати змогу заховатися від закону. Навпаки, має вдвічі збільшуватися суворість покарання винного. Закон є Закон для всіх.

Мої святості — Праця, Правда і Пісня.

Дорогі земляки, наш добробут, наша доля, майбутні наших дітей залежить від нас самих! Думаймо, діймо!

ДДБЗ, Тернопіль, 2000. Зам. № 4-9248-24. 00.04.00

Передвиборна програма кандидата у народні депутати
до Верховної Ради України Василя Скрипки, 1994 р.

(Світлина з фондів музею «Літературне Криворіжжя», КДПУ).

На гостинах у письменника Івана Бровка, м. Київ, 1995 р.
(Світлина з антології «На землі, на рідній...» / упоряд. Г. Гусейнов. Кн. 2.).

Виступ Василя Скрипки на Шевченківському святі, м. Кривий Ріг, 1996 р.
(Світлина з фондів музею «Літературне Криворіжжя», КДПУ).

Василь Скрипка та Іван Драч, м. Київ. 1997 р.

(Світлина з фондів музею «Літературне Криворіжжя», КДПУ).

Виступ Василя Скрипки на заході в бібліотеці № 7,
м. Кривий Ріг, 1997 р.

(Світлина з фондів музею «Літературне Криворіжжя», КДПУ).

ФІЛОФАКС
 филологи усіх країн, шануймося!
 Часопис факультету української філології КДПУ № 13 / вересень / 2007/

ПАМ'ЯТІ
ВАСИЛЯ МИКИТОВИЧА СКРИПКИ,
 колеги, друга, науковця, фольклориста, справжньої людини

Василь Микитович Скрипка жив і працював у Кривому Розі, багато років віддав Криворізькому державному педагогічному інституту, зокрема, кафедрі української літератури. Науковий доробок, життєвий досвід, енциклопедичні знання, яскравість особистості Василя Микитовича живуть у наших серцях. Пропонуємо вашій увазі автобіографію В.М.Скрипки, яку автор образно назвав

МІЙ КУРІКУЛЮМ

16.04.1930 – 20.09.1997

Дитинство і дівочі літа моєї при вітчизні, що взяв удоду з було і батькові Микиті: у сім'ї. **КРАПИНА ЗА ПЕРКАЗАМІ,** – чомусь Кіндрата, Пилипа) та п'яту до Луки Андрійовича (царство їм бурку з відлогою од дощу. М хаті й народився 16 квітня Апостолівського району, розки. Пам'ятаю, як наді мною з пухлого несуть на руках сім тівка Віра. Маноюю чашеч козячим молоком. Ще з того в вибивши чаплино зверху крию матір. Прамував напроцесь малинова матирина спідниця.

Повертаючись до пережитого і вглядаючись у себе, думаю, важко залишатись собою в бутті зарегульованому, тоталітарному. Та іншого не дано. Багато втрачено. І всього задуманого не зробив.

Шановний Василю Микитовичу!

Постановою Бюро Президії НАН України № 281-Б від 26 грудня 1994 р. було скасовано постанову Бюро Президії АН УРСР від 31.07. 1972 р. № 294 «Про дальше вдосконалення тематичної спрямованості науково-дослідної роботи, структури та кадрового складу установ Секції суспільних наук АН УРСР». Було також визнано, що дійсними мотивами звільнення працівників були політичні, а не фахові міркування. Цією ж постановою визнано за необхідне поновити скорочених у 1972 р. співробітників та виплатити їм належну за законом компенсацію.

Розглянувши Вашу заяву від 20 березня 1995 р та матеріали особової справи, дирекція Інституту вважає, що звільнення Вас за скороченням штату працівників було зумовлене політичними міркуваннями і не пов'язане з Вашою кваліфікацією як науковця-фольклориста.

В разі, якщо Ви виявите бажання поновитися на роботі у Інституті, дирекція готова розглянути це питання. Для виплати компенсації просимо вислати на адресу Інституту юридично засвідчену копію Вашої трудової книжки та вказати номер рахунку, на який слід здійснити перерахування.

З повагою директор Інституту мистецтвознавства, фольклору та етнографії О.Г.КОСТЮК.

Моєму колезі (Микитовичу) Микитовичу на хві
 Уто не циско слова, збули. То-
 на туний за правдістю. То-
 нороди: нахилих думи-содатки
 ві там і там. Воли предудили
 до творення, дин радості і
 гога. Це стало!
 Не думи вено. Філо-
 раз науковці говорять про
 його конкретніше, всімме –
 аетична, твоями (своїми, на-
 а мелизи, метафора) – то не
 тилив. Про, правда, тем стин
 не підійдено до якого здає
 а. Дин спадубалим асвдичи
 мо не звідни і на так, як-то
 обилине

Автограф рукопису
 В.М.Скрипки

ОДИН ІЗ ФОЛЬКЛОРНИХ ЗАПИСІВ В.М.СКРИПКИ

МОЛІТВА ДІВКИ,
 котра перед Покровою
 збиралася замикати

Святая Покровицько,
 Покрий мені голівоньку,
 Оце осінню.
 Хоч і драгою хустиною,
 Аби з хорошою дитиною,
 Щоб із сторони.
 Щоб спокую як батенько до мене бути,
 Скрипкивська як матінка мене прийняти,

Щоб діверки ти зовніш
 Мов братики і сестриці
 До мене були,
 Щоб ділечко поробила,
 Чужій сім'ї догодила,
 Всім мила була,
 Не лаяла і не била,
 Нагодована і вкрита
 Спатошки лягла.

20 лютого 1990 р. м. Кривий Ріг.
 Записав від матері Скрипка В.М.

ПАМ'ЯТІ ВАСИЛЯ МИКИТОВИЧА

ВАСИЛЮ СКРИПЦІ
 від членів кафедри
 української літератури

ВАСИЛЮ, ДРУЖЕ МІЙ, ВАСИЛЮ!
 РАЕНЬКО ВИ СПІВІЛИ ЧАС -
 В ДУШІ БУЛО ЩЕ СТИЛКИ СИЛИ
 І ДЛЯ РОДИНИ, І ДЛЯ НАС!

ЖИЛИ ВИ ДРУГОМ СЕРЕД ЛЮДУ
 В ДОБРА І ПРАВДИ НА ОЧАХ -
 ТОЖ РОЗПІНАТИ ВАС НЕ БУДУТЬ
 НІ НА ХРЕСТАХ, НІ НА СЛОВАХ.

ЖИВІТЬ ЖЕ ТАК І В ЦАРСТВІ ДУХА -
 У НАШИХ ДУШАХ І В ДІЛАХ!!!
 І ХАЙ ВЕСЬ СВІТ ПОСТІЙНО СЛУХА,
 ЯК СМІХ І СУМ ГОРЯТЬ В СЛОВАХ.

Анатолій Васильович Козлов,
 доктор філологічних наук, професор

І не збагнути їм людяним маленьким,
 що в нім було щось від Шевченка.
 Чорні вікна, зачинені двері
 Сьогодні доводять мене до виття.
 Невже їй все мало, Землі - ненажері
 Нашню забрав? Бо дуже любив він жити!
 Пути, пути, пішов козак з луку
 Не вернеться і не засміється,
 Не пригостить щиро друга
 Велике серце не б'ється.
 Він був доступний, як сама природа.
 Подивиський Сократ, все людське поважав.
 Разом з безталаним людом
 Радів, сподівався, страждав.
 Пам'ятають Київ і Канада
 Посміх твій і біль душі твоєї.
 «Строга» Прага зустрічала радо
 Фольклориста з Ниви Трудової.
 Наш любий батько! Наш вчитель! Друге!
 Тепер біля бога ти близько,
 Забрав до себе палку твою душу,
 А добру пам'ять залишив
 Міцнішим у світі з усіх обелісків
 Крекотенко Іван Сергійович, випускник
 факультету української філології 1994

Філофакс : часопис факультету
 української філології КДПУ,
 2007, вересень
 (присвячений пам'яті
 кандидата філологічних наук,
 професора Василя Скрипки)
 (з фондів музею «Літературне
 Криворіжжя», КДПУ).

ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК

В іменному покажчику наведено прізвища всіх осіб, згаданих у бібліографічних записах. Після кожної позиції в круглих дужках подано ідентифікуючі знаки: співавтор (співавт.), упорядник (упоряд.), укладач (уклад.), головний редактор (голов. ред.), відповідальний редактор (відп. ред.), редактор (ред.), автор рецензії (рец.), персоналія (перс.). Без позначок наведено позиції, під якими виступають автори праць.

Багряний І. 67(перс.), 84(перс.)

Барка В. 86(перс.)

Березовський І. П. 95(упоряд.)

Білодід І. К. 14(відп. ред.)

Борканюк О. 58(перс.)

Бровко І. Б. 22(перс.)

Буряк В. В. 37(ред.), 39(ред.), 101(ред.)

Вервес Г. Д. 15(відп. ред.)

Гайдай М. 31(співавт.)

Гнатюк В. М. 61(перс.)

Гнатюк І. 87(перс.)

Гончаренко О. М. 117(співавт.), 125(авт., упоряд.), 127, 129, 132

Горалек К. 94(перс.)

Григоренко О. 71(перс.)

Гусейнов Г. Д. 24-28(упоряд.), 106, 131

Гуць М. 109, 121

Данилов В. В. 56(перс.), 113(перс.)

Довбуш О. 95(перс.)

Думанський В. 128

Дяченко І. М. 63(перс.)

Ербен К. Н. 46(перс.)

Зілінський О. 105(перс.)

Зінківський Т. 20(перс.), 21(перс.), 38(перс.), 62(перс.), 78(перс.), 82(перс.)

Зуєвський О. 77(перс.)

Карачун С. 25(перс.)

Козлов А. В. 29(відп. ред.), 37(ред.), 39(ред.), 101(ред.), 114(відп. ред.), 116-117(відп. ред.)

Кравцов М. І. 13(відп. ред.), 121(перс.)

Кравченко В. 60(перс.)

Краль Я. 33(перс.)

Максимович М. О. 44(перс.)
 Мельник В. І. 35(відп. ред.)
 Мельник Н. Г. 29(упоряд.), 114, 119
 Мешко О. Я. 11(співавт.), 12(перс.), 73-76(співавт., перс.), 107(перс.)
 Микитенко І. 19
 Мольнар М. І. 92(уклад.), 96
 Мушинка М. 98(уклад.), 105

 Нудьга Г. А. 100
 Овсієнко В. В. 12(упоряд.), 107, 126
 Рева Л. 120
 Рильський М. Т. 40(перс.), 79(перс.)
 Романюк В. (*Владика Володимир*) 87(перс.)

 Сенчурова В. М. 36(співавт.)
 Сергієнко О. Ф. 12(упоряд.), 20(голов. ред.)
 Симоненко В. 69(перс.)
 Скалеба Є. 133
 Сковорода Г. С. 38(перс.)
Скрипка Василь Микитович 1, 2, 3(упоряд.), 4-6, 7(співавт.), 8, 9(співавт.), 10, 11-12(співавт.), 13-20, 21(упоряд.), 22, 23, 24-25(упоряд.), 26, 27-28(упоряд.), 29, 30, 31(співавт.), 32-35, 36(співавт.), 37(авт., ред.), 38, 39(авт., ред.), 40-47, 48(співавт.), 49-72, 73-76(співавт.), 77-88, 89-91(упоряд.), 92-100(рец.), 101(ред.), 102-134(перс.)
 Срезневський І. І. 55(перс.)
 Стельмах М. 3(перс.), 9(перс.), 16(перс.), 18(перс.)
 Стус В. 104, 108

 Тихий О. 68(перс.), 122(перс.)
 Тищенко В. І. 95(упоряд.)
 Тищенко І. К. 99

 Філіппова І. 122

 Хвильовий М. 85(перс.)
 Хоменко І. 97

 Чабан Н. 134
 Чередниченко Є. 106(перс.)
 Черкасова Л. П. 132(перс.)
 Чорновіл Валентина 115(упоряд.)
 Чорновіл В'ячеслав 115
 Чурай М. 97(перс.)

Шафарик П. Й. 35(перс.), 44(перс.), 52(перс.)
Швець Н. 117(співавт.), 123, 124
Шевченко П. І. 38(відп. ред.), 41(ред.)
Шевченко Т. Г. 35(перс.), 43(перс.), 45(перс.), 82(перс.)
Шевчук Т. 113
Шубравська-Олійник М. М. 134(перс.)
Шумада Н. С. 7(співавт.), 31(співавт.), 48(співавт.), 110

Щербак С. 116

Юзвенко В. А. 6(відп. ред.), 7(співавт.), 31(співавт.)

Явір В. В. 37(ред.), 39(ред.), 101(ред.)
Яворницький Д. І. 134(перс.)

Бібліографічне видання

Серія «Пам'яті професорів Криворізького педагогічного».

Вип. 9

Василь Микитович Скрипка –
український учений-славіст, літературознавець, фольклорист, громадсько-
культурний діяч, учасник дисидентського руху
(До 95-річного ювілею кандидата філологічних наук,
професора кафедри української літератури (1991–1997)
Криворізького державного педагогічного інституту)

Біобібліографічний покажчик

Упорядник і бібліографічний редактор:

Дікунова Олена Анатоліївна

Загальна редакція:

Лебедюк Олена Олександрівна